

Gençler Arasında İşsizlik Çığ Gibi Büyüyor

Resmi rakamlara göre gençler arasında işsizlik oranı %24.6; yani her 4 gençten 1'i işsiz. Ama siz rakamlara bakmayın; hele de iktidarın istediği rakamları çıkaramadığı için yeniden dizayn edilen TÜİK rakamlarına...

Ankara'da Çankaya Belediyesi'ne zabıta alımı için 81 kişilik bir kadro açılmış; başvuran sayısı 2 bini geçmiş. Başvuranların çoğu üniversite

mezunu. Başvuru için sırada bekleyen gençlerden biri kendisine resmi genç işsizlik rakamının %24.6 olduğunu söyleyen ve ne düşündüğünü soran Fox Haber kameramanına hiç tereddütsüz "gerçek genç işsizlik oranı %60" diyor. Gencin söylediğinin doğruluğu, sadece Çankaya Belediyesi önünde uzanan kuyruktan anlaşılıyor; mezun olan üniversitelilerin çoğunun iş bulamamasından, ataması

yapılmayan öğretmenlerin sayısından, her yıl KPSS sınavına giren gençlerin sayısının katlanmasından vb anlaşılıyor.

İşsizlik sorununa çözüm bulamayan ve bulamayacağı da ortada olan siyasi iktidar ise ancak rakamlarla oynayarak ve kendi medya kuruluşlarında tam tersini göstererek "başarı öyküleri" uydurmakla meşgul.

MÜCADELE BİRLİĞİ

25 Haziran 2020 - 035 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

BİR KÜÇÜK ADIM YETER!

Devletin tepesinden en çok duyduğumuz kelimeler fitrat ve kader! Bir çift sihirli kelimeler, her kilide uyan anahtar...

İş cinayetlerinde her yıl ortalama iki bin işçi hayatını kaybeder, Reis "işin fitratında var" der. Sel olur, insanlar ölür, tek kelimelik bir cevap: kader!

Kader de, fitrat da yoksullar içindir zaten. Zevk ve sefa içindekiler için hiç duyulmaz bu yaşamların "işin fitratında" olduğu. Ya da zengin yaşamın kader oluşu üzerine hiç lakırdı edilmez. Tuhaf değil mi? Tüm insanlığı kapsayan evrensel bir kavram olarak kader, nedense sadece ama sadece yoksullar sözkonusu olduğunda dolaşır ortalıkta!

Merak edenler bakabilirler "maden kazası" ve Bursa'daki sel sonrası RTE'nin açıklamalarına.

Ulaştırma Bakanı bugün gerine gerine konuşuyor: "Salgın sürecinde ülke genelindeki hiçbir şantiyemiz kapanmadı." Ne büyük bir övünç! Gerçi bu "müjdeyi" böyle duyurmasına gerek de yoktu. Zira Reis "Türkiye

ekonomi çarkının dönmek zorunda olduğu bir ülkedir" buyurmamış mıydı? Öyle olduğuna göre elbette şantiyeler durmayacak, tersaneler kapanmayacak, işçiler salgının kucağına atılacaktı. Hastalığa yakalananlara, hayatını kaybedenlere gelince... Kader ve işçi oluşun "fitratı" tam da bu sorunu karşılamak için yeterli değil miydi!

2

Kürt Halkı Helince İçin Ayakta

23 Haziran günü Kobanê'ye yönelik hava saldırısı ve 3 kadının katledilmesi, başta Rojava, pek çok yerde eylemlerle protesto edildi.

Kobanê'nin Helincê köyüne insansız silahlı hava aracı SIHA ile düzenlenen saldırıda Kongreya Star Fırat Bölge Koordinasyonu Üyeleri Zehra Berkel ve Hebûn Mela Xelil ile ev sahibi Emine Weysi'nin katledilmesi haberi duyulunca sabah saatlerinden itibaren Fırat ve Cizre Bölgesi'nde binlerce kişi sokaklara çıktı.

Qamişlo'daki BM Merkezi önünde bir araya gelen eylemciler, "Şehitlerimizin kanı ve çocuklarımızın haykırışı sizden hesap soracak" pankartı açtı ve Türk devletinin Kuzey ve Doğu Suriye'de işlediği suçların hesabının sorulmasını talep eden sloganlar attı.

Fırat Bölgesi Özerk Yönetimi, 3 kadının yaşamını yitirdiği bombardımanı "terör saldırısı" olarak nitelendirdi.

TJA yazılı bir açıklama yaparak "Her gün 3 kadın seçilerek öldürülüyor. Sakine,

Leyla, Rojbîn, Hevrîn, Sêvê, Fatme, Pakize, Gulistan, Melek, Zehra, Hebun, Emine, bunlar sadece bazıları" dedi. DBP de "Dünyaya korku salan, faşist bir diktatörlük kurma yolunda ilerleyen İŞİD ordularını dağıtan, başta Kobanê olmak üzere tüm Ortadoğu'da zihniyet devrimini yaratan Kürt kadınlarını hedef almaları bu sebeptendir" dedi.

KCDK-E Eşbaşkanlık Divanı, "Türk devleti Kürde ait ne varsa onu yok etmek için her tür barbar katliama başvurmaktadır. Eli kanlı faşist diktatör Erdoğan, çocuk,

yaşlı ve kadın demeden katliamlarını sürdürmektedir" dedi ve herkesi akşam saatlerinde yapılacak olan eylemlere davet etti.

Devrimci Komünist Kadınlar (JKŞ) ise, "Bu saldırı aynı zamanda tüm kadınlara yöneliktir. Tüm kadınlara, irademizin hedef alındığı bu saldırılara karşı alanlara çıkma çağrısında bulunuyoruz" dedi.

EDİTÖR

ÇANTANIN AYNASINDA

Osmanlı'da Sultan II. Abdülhamit, rivayete göre, "hava bulutlu" demeyi halka yasaklamıştı. Nedeni yine rivayete göre şuydu: Hava bulutlu demek yağmur yağacağını ima etmek anlamına gelirmiş. Yağmur, suda yüzmeyi seven ördekleri çağırtırmış. Ördekten sözetmek ise, Sultan Abdülhamit'in burnunu çağırttığı için Sultan Abdülhamit'le alay etmek anlamına geliyormuş. Bulut ve ördekten bahsetmek yasakmış bu yüzden. Elbette rivayete göre.

Rivayet filan değil, bu gibi gerçek: Sultan I. Abdülmecid'in hükümdarlık döneminde, "çanta"dan sözetmek mahkeme kararıyla yasaklanmış. Çünkü "çanta" demek, I. Abdülmecid'in zevcesi, Siirt eşrafından Emine hanımın çantasını çağırtırmış.

İstanbul Anadolu 8. Sulh Ceza Hâkimliği, hem bunu hem de, Emine hanımın mahdumlarından Bilal'i çağırtır diye, amcaoğlunuzu da kastetmeniz, "Bilal'e anlatır gibi anlatmak" ifadelerini içeren yazılara erişimi engellemiş.

"Bilal"i geçiyoruz. Ama Emine hanımın elli bin dolarlık el çantası kullanımını andığımızı ifade etmek istiyoruz. Böyle lüks takılmanın ekonomi politikte bile bir yeri var. İşte Marx'ın konuyla ilgili altın değerinde sözleri:

"*Kapitalist üretimin tarihsel şafağında -sonradan olma (Şu 'sonradan olma' ifadesi ne dikkate değer! bn.) her kapitalist, kişi olarak bu tarihsel aşamadan geçmek zorundadır- tamah ve zenginleşme hırsı, egemen tutkulardır. Ne var ki, kapitalist üretimin ilerlemesi yalnız bir zevkler dünyası yaratmakla kalmaz, spekülasyon ve kredi sistemi ile, binlerce çabuk zenginleşme kaynağını da ortaya çıkarır.*"

2

ÇANTANIN AYNASINDA

Baş tarafı 1. sayfada

Belli bir gelişme aşamasına ulaşıldığında, aynı zamanda bir servet gösterisi ve dolayısıyla itibar kaynağı olan ve alışlagelen derecede bir israf, 'talihsiz' kapitalist için bir iş zorunluluğu halini alır. **Lüks, sermayenin temsil masrafları arasına katılır.** Üstelik, kapitalist, cimri gibi, kendi emeği ve sınırlı tüketimi ölçüsünde zenginleşmez, başkalarının emek-gücünü baskı altına alarak emdiği ve emekçileri, yaşamın zevklerinden yoksun bırakmaya zorladığı ölçüde de zenginleşir." (Kapital cilt I 610-611)

Kısa bir makale için biraz uzun bir alıntı oldu ama olsun, değer!

Emine hanım ve çantasıyla ilgilenmiyoruz. Burada bir toplumsal durum, toplumsal ilişki biçimi söz konusudur. Dinci faşist iktidarın bugüne kadar süren yaklaşık on sekiz yıllık kısa döneminde -kapitalist üretim biçiminde zenginleşme için on sekiz yıl uzun bir dönem değil- "siyasal islamcı" denen çevrenin nasıl bir "tamah ve zenginleşme hırısı" içinde, üretmek değil, başkasının elindekini kurnazlıkla ve güce yani iktidar erkine dayanarak ele geçirdiklerini; havadan zengin olmanın doğurduğu en yolsuz aşırı yaşam biçimiyle hareket ettiklerini büyük şehirler gibi anadolu insanı da gördü.

Marx, kapitalist üretimin tarihsel şafağındaki bir durumdan söz ediyor. Tekelci kapitalizm döneminde Marx'ın sözünü ettiği durum değişmez aksine derinleşir. Çünkü tekelci kapitalizmde "işlikiler" öne plana geçer ve zenginleşmenin yolu, iktidar-hükümet-devlet bürokrasisiyle kurulan ilişkilerle doğru orantılı ve geometrik bir hızla artar.

Tam da bu nedenle, dinci faşist iktidarın çevresinde "spekülasyon ve kredi sistemi" ile ihalelerle, binlerce çabuk zenginleşme yöntemiyle zenginleşen bir zümre havadan gelen bu zenginlikle, kazanç tarzında olduğu gibi zevklerinde de, "lumpen proletaryanın burjuva toplumun doruklarında dirilişinden başka bir şey değildir."

"Lüks sermayenin temsil masrafları arasına katılır." Çanta bir semboldür, temsil masrafıdır. Yeni zengin "dinci" zümre, üst burjuva sınıfa kendini kabul ettirmek, onun arasına karışmak; böylece iktidar-hükümet-devlet bürokrasisi arasına karışmak, içine girmek için bu "temsil masrafları"na katlanmak zorundadır. Bu çemberin içine girmek, kabul edilmek zenginleşmenin yoludur çünkü.

"Biriktirmek" bütün kapitalistler için son derece önemlidir ama çok daha güçlü bir hırsyla hareket eden sonradan olma kapitalistler için "biriktirme"nin önemi tarif edilemez. Bu yüzden, "özel tüketimi için harcadıklarını dahi, biriktirmeyip harcadığı için" diğer tüm kapitalistlerden daha fazla, "birikmiş sermaye üzerinden bir hırsızlık gibi görür."

Buraya kadar olanı "Hermes çanta"nın ekonomi politikası ile ilgilidir. Ama işin bir de diğer yanı, sınıf savaşıyla ilgili yanı var.

İstanbul Anadolu 8. Sulh Ceza Hâkimliği'nin kararı da bununla ilgili. Kitleler, Marx'ın sözünü ettiği dönemin kitleleri değil. Ne bilinç, ne mücadele birikimi, ne bilgilenme olanakları, ne değerler vb yönünde eski zaman kitleleridir. Zenginliğin elde edilme yollarını, kendilerinin yoksulluk içinde yaşıyor olmalarının nedenlerini sorguluyor ve başkalarının "dalavere ile havadan gelen zenginliğin, tatmin yollarını, zevkin rezilleştiği yerde, altın, çamur ve kanın birbirine karıştığı yerde" aradığını büyük bir öfke, kin ve kızgınlıkla seyrediyor.

Sulh Ceza'nın Hakimi "Hermes çanta" içerikli haberle ilgili kararı alırken gözünün önünden kitlelerin işte bu yıkıcı öfkesi, kini, kızgınlığı geçiyor.

Peki ya Emine hanımın mahdumuyla ilgili haber? Savaşta düşmanı küçüksemek, alay etmek, moralini bozmak verimli bir yöntemdir. Kazanmaya yardım eder.

Sulh Ceza Hakimi, bir kararla bunun önüne geçebileceğini düşünüyor!

Ne çaresizlik!

BİR KÜÇÜK ADIM YETER!

O bir avuç asalağın bin bir türlü araçla, yalan dolanla bizi inandırmak istedikleri kör karanlık yaşamlar kader değil. Bir küçük adım...

Baş tarafı 1. sayfada

Sadece işçinin emeğiyle değil, kamıyla, canıyla besleniyor bu sistem. Yoksulları kitleler halinde öğütüp sindiriyor.

Bursa'da selde hayatlarını kaybedenlerden sonra dün İstanbul'da, bu 20 milyonluk "megakent"te, adı sanı bilinmez bir göçmen hayatını kaybetti selde. Hadi cümleyi farklı bir şekilde kuralım: Suriyeli göçmen bodrumda boğuldu. Bodrum'da, güneş altında yüzerken boğulmadı, kaldığı evde, bodrum kattaki evinde, bodrumda, boğul-du!

Yakılıp yıkılan, her şeyi çalınıp yağmalanan, savaş ateşleriyle küle dönen ülkesinden kopup buralara savrulan Suriyeli göçmen, su baskınında bodrumda hayatını kaybetti. Kader!..

Bodrum... Selo'nun Devran'ındaki öyküde, Bodrum'da yüzen Kürt gencinin, özel yatta konuşulanları duyduğunda hissettikleri gibi... Ne diyordu o yattaki zengin gölgeler: Bodrum'da yanmayana insan mı denir? Şimşek gibi çarpan bir cümle. Kürt

gencin kafasında "Bodrumda yanmayana, bodrumda yananlara yüreği yanmayanlara insan mı denir?" diye dönüp duran burçlar. Bodrum... Bodrumlar... Yoksulların, emekçilerin "ev" diye tıkdıkları, Cizre'de baş eğmeyenlerin, Mehmet Tunç ve yoldaşlarının vahşi bir şekilde yakıldıkları... Ve "merdiven altı atölyelerde" nice işçinin sağlığını, umutlarını, geleceğini tükettiği mekan.

Her şey o bodrumlardan gün ışığına çıkışımıza bakıyor. Sayımız on milyonlarla. O bir avuç asalağın bin bir türlü araçla, yalan dolanla bizi inandırmak istedikleri kör karanlık yaşamlar kader değil. Bir küçük adım... Bunca çalıp çırpmanın, çürümenin, yalan dolanın üzerine yükselen bu düzeni havaya uçurmak için bir küçük adım yeter! Kendi örgütlerimizde bir araya geldiğimiz anda, kendi meclislerimizi, forumlarımızı, konseylerimizi sakımsız hayata geçirmeye başladığımız anda, her şeyin nasıl karşısına dönüşeceğini hep birlikte göreceğiz.

Bodrumda Ölmek "Normal"

Cizre "bodrumlar"ında 2015 yılında yaşanan katliamlar hepimizin hala hafızalarında. Sokağa çıkma yasakları sırasında şehre yağın bombalardan kaçan insanlar, sığındıkları bodrum katlarında kimyasal silahlarla yakılarak öldürülmüşlerdi. "Bati"nin sessizliğe gömüldüğü o günlerden bu yana belki uzun bir zaman geçti, ancak bu sefer benzer ölümler "bati"daki bodrumlarda yaşanmaya devam ediyor.

Evlerinin üstüne yağın bombalardan kaçıp İstanbul'a sığınan bir Suriyeli, Esenyurt'ta bir mahallede kaldığı bodrum katının su baskısıyla boğularak can verdi. Sadece birkaç saat süren şiddetli yağmurla birlikte İstanbul'un Esenyurt gibi yoksul bölgeleri, kötü alt yapısından kaynaklı su baskınlarıyla mücadele etmek zorunda kaldı.

Salgın devam ederken bizler de kendi "normal"leşme sürecimizi yaşıyoruz.

Çünkü her şiddetli yağıştan sonra yoksul bölgelerde su baskını olması "normal"... Böyle yerlerde savaştan kaçan Suriyelilerin yaşaması da "normal"... Bu insanların paralarının sadece bodrumlarda yaşamaya yetmesi de "normal"... Yaşadıkları bodrumların yağış sonrası su baskması da "normal"... Savaştan kaçan insanların bodrumlarda ölmesi de "normal"...

Yaşanan bu "normal" şeylerden sonra Esenyurt'ta olayın gerçekleştiği bölgeye hemen çevik kuvvet polislerinin sevk edilmesi, bakanların hemen "geçmiş olsun" açıklamaları, hayatını kaybeden mülteci için kullanılan "Suriyeli misafirimiz" tanımını ya da "o bölgede bodrumlarda yaşanmasını yasaklayacağız" demeçleri, sanırız bizim "normal"imizin artık başkalarını terdihin etmeye başladığını gösteriyor.

Ve umarız, bizim "normal"imiz bize bunları yaşatanların dünyalarını çok yakında yerle bir eder.

"Yoksulluk Sınırı Altında Maaşla Çalışmak İstemiyoruz"

Sağlık emekçileri, koronavirüsü salgını ile birlikte iktidarın tüm sağlık çalışanlarına tavandan ödeneceğini açıkladığı, fakat uygulamada sadece Covid-19 servislerinde görev yapanlarla sınırlı tuttuğu performans ücretleri ödemelerindeki kesintilere tepkilerini dile getirmeye devam ediyor.

Dokuz Eylül Üniversitesi (DEÜ) Hastanesi sağlık emekçileri de performans ücretleri ödemelerindeki kesintileri protesto ediyor.

Bunun üzerine sağlık emekçileri dün de hastane bahçesinde bulunan kafe önünde açıklama yaptı.

Sağlık ve meslek örgütlerinden pek çok kişinin de katıldığı eylemde konuşan SES İşyeri Temsilcisi Günseli Uğur, Kayseri ve Diyarbakır'da yaşanan hemşire intiharlarına değindi.

Yaşanan bu ölümlerin çalışma koşullarının zorluğunu bir kez daha gösterdiğini ifade eden Uğur, görev yaptıkları hastanede Covid-19'a yakalanan bir hemşire ve bir hasta bakımının yatarak tedavi gördüğü bilgisini de paylaştı.

Yaşatmak için çabalayan sağlık emekçilerin ölüm nedenlerine değinen Uğur, "Yaşatmak için yaşamak

istiyoruz. Covid-19 pozitif haberleri alıyoruz. Başhekimliğin bu konuda duyarlı olmasını rica ediyoruz. Salgın, sağlık çalışanlarını etkilemeye devam ediyor. Covid-19 meslek hastalığı kabul edilsin, bu en büyük taleplerimizden biridir" dedi.

Türk Tabipler Birliği yöneticilerinin önceki gün hastane Başhekimliği ile görüşüğünü ancak talepleri konusunda olumsuz yanıt alındığını aktaran Uğur, "Başhekimlik, hem verecek paraları olmadığını hem de bu sendika ve kurumlarla görüşmeyeceğini açıkladı" dedi.

Genel Sağlık İş Sendikası İşyeri Temsilcisi Ayşe Yetişen, sağlık çalışanlarının temel ücretlerin yükseltilmesi ve emekliliğine yansıtılması talebini dile getirdi. Yoksulluk sınırının altında maaşlarla çalışmak istemediklerini söyleyen Yetişen, "Haklı mücadelemize devam edeceğiz" diye belirtti.

Eylem, kısa tiyatro oyunu ve müzik dinletisi ile bitirildi.

Hastaneye Giden İşten Atılıyor

Salgınla birlikte işten çıkarmaların yasaklanması, ne yazık ki sözde kaldı.

Ücretsiz izin düzenlemesini geçirebilmek için devletin "işten çıkarmaları yasakladık" şeklinde verdiği müjde işçileri daha da mağdur ediyor.

Patronlar yasak nedeniyle işçileri iş kanunu 25/2 maddeden işten çıkararak hem hak ettiği tazminatlarını vermiyor, hem de işsizlik maaş almalarının önüne geçiyor. Böyle bir durum bu kez de Diyarbakır'da yaşandı.

Diyarbakır'da 100'e yakın işçinin çalıştığı tekstil fabrikasında işçilerden bazıları koronavirüse yakalandı. 100'e yakın işçi, temas halinde oldukları gerekçesiyle fab-

rika yetkililerinden test yapılmasını ve faaliyetlerinin durdurulması istedi. Fabrika yetkilileri ise faaliyetlerin durdurulmayacağını ve hastaneye izinsiz gidenlerin işten çıkarılacağını bildirdi.

Fabrikanın herhangi bir tedbir almadan faaliyetine devam etmesi üzerine işçiler, iş bırakıp toplu halde hastaneye gitti. Koronavirüs testi yaptırmak için hastaneye giden işçilerden 8'i, cep telefonlarına gelen mesajla işten çıkarıldığını öğrendi.

İşçiler yüzkızartıcı hiçbir şey yapmadıklarını, sadece test yaptırmaya gittiklerini söylüyor ve koronavirüs testi pozitif olan arkadaşlarının çalışmaya devam ettiğini anlatıyorlar.

"29. madde yüzünden ben işsizlik maş alamıyorum, devletin herhangi bir yerinde yardım talep edemiyorum. Çocuklarım işten çıktığını bilmiyor, şu an 5 parasızım; maaşımız da yatmamış" diyor işçiler. Buna karşılık fabrika yetkilileri ise hiç kimseyi işten çıkarmadıklarını, fabrikanın kapalı olduğunu savunuyor.

Nazilere Karşı Zaferin 75. Yılı

Sovyetler Birliği'nin Nazilere karşı zaferinin kutlamaları için Moskova'da askeri geçit töreni düzenlendi. Törende konuşan Rusya Devlet Başkanı Putin, Sovyetler Birliği'nin Nazilere karşı kazandığı zaferin tüm dünyanın kaderini belirlediğini söyledi.

Nazilere karşı Sovyetlerin zaferinin 75'inci yılı kutlamalarında Putin "Kızıl Ordu savunmasaydı dünyanın bir geleceği olmazdı. Nazizmle mücadelelenin esas yükünü Sovyet halkı

omuzladı" dedi.

Putin ayrıca "Bu mutlak kötülüğü mağlup eden de SSCB halkıdır. Bunu unutmamız gerekir. Büyük Vatan Savaşı hakkındaki hakikati korumalı ve savunmalıyız" dedi.

Koronavirüsü nedeniyle 9 Mayıs'ta düzenlenmesi planlanan, ancak bugüne ertelenen törende Sovyetler Birliği'nin zaferinin 75'inci yılı kutlandı. Moskova'da düzenlenen askeri geçitte 14 bin asker, 200'den fazla zırhlı araç ve 75 uçak yer aldı.

Haiti'de Grev

Haiti'de sendikalar genel greve çıktı. Geçtiğimiz hafta çağrı yapılan grevde, Haiti'deki sendikalar, emek örgütleri, koronavirüs pandemisinin yaşam koşullarının yanı sıra, ülkenin sosyo-ekonomik durumunun bozulmasını protesto etmek için 22-23 Haziran günleri hayatı durdurdu.

Sendikalar ekonomik eşitsizliklerin artmasını protesto ediyor. Haitilerin satın alma gücünün azalmasının yanı sıra işsizlik, güvensizlik ve yolsuzluk da hayatı sarsıyor.

Örgütler, bugüne kadar 5.211'den fazla Haitili'yi (%40.5 kadın ve %59.5 erkek) etkileyen pandemi karşısında hükümetin eylemlerini sorguluyor.

19 Yılın

En Kanlı Haftası

Afganistan'ın ulusal güvenlik sözcüsü Javid Faisal'a göre 15-21 Haziran arası, 2001'den bu yana en ölümcül hafta oldu.

Faysal, "Taliban, 34 ilin 32'sinde 422 saldırı gerçekleştirerek 291 Afgan Ulusal Savunma ve Güvenlik Gücü mensubunu öldürdü ve 550'sini de yaraladı" dedi. Bu rakamlar, ülkenin 2001 yılında ABD tarafından işgal edilmesinden bugüne güvenlik güçlerinin bir haftada verdiği en fazla kaybı gösteriyor.

Hükümet yetkilisi, geçen hafta boyunca 42 sivilin öldürüldüğünü ve 100'den fazlasının yaralandığını da ekledi.

Duyuru, Donald Trump'ın sözüyle Pentagon'un Mayıs 2021'in sonunda tüm askerlerini çekmesi gerektiğini içeren ABD'nin Talibanla yaptığı tek taraflı anlaşmayı takiben hükümet ve Taliban'ın başlatmaya hazırlandığı barış görüşmeleri sırasında yapıldı (Kaynak: TeleSUR).

Covid-19

Günlüğü

Resmi

TÜRKİYE

Onaylanmış vakalar
192 Bin
+1.492

İyileşen
164 Bin

Ölüm
5.025
+24

DÜNYA

Onaylanmış vakalar
9.33 Milyon
+133 Bin

İyileşen
4.68 Mn

Ölüm
479 Bin
+3.847

PANDEMİLER SOSYAL DEVRİMLERİ KÖRÜKLEYİCİ ÖZELLİĞE SAHİP

Workers World Party, 16 Mayıs'ta "Sosyalizm Giden Yol Nedir?" başlıklı dijital bir toplantı yaptı. Bu toplantıda parti genel başkanı Larry Holmes'un yaptığı konuşmanın özet çevirisini sunuyoruz:

"Eminim ki birçoğunuz önümüzdeki haftanın neler getireceğini düşünüyorsunuz. Normal rutine dönebilecek misiniz? Ne kadar insan ölecek ya da etkileyecek? Ya da önümüzdeki iki ayın neler getireceğini merak ediyorsunuz. Bu çok insani.

Fakat ne olduğuna tarihsel bakış açısıyla bakmak önemli. Pandemilerin, özellikle de bugünkü gibi gezegeni kaplayacak büyüklükte pandemilerin sosyal devrimleri körükleyici özellikleri var. Gezegenin nüfusunun en çok ezilenleri, zaten berbat koşullar nedeniyle öfkeliydiler; pandemi onların koşullarını kötüleştirilmesiyle ayaklanmak için hazır duruma geldiler. Bu özellikle egemen sistem tarihin çöp kutusuna yuvarlanmak için sadece iyi bir vuruşa ihtiyaç duyan köhne ve zayıf bir sistemse doğrudur.

(...) Bu pandemi, tarihsel olarak görülecektir ABD emperyalizminin ve dünya kapitalizminin inişe geçişinde bir dönüm noktası olacaktır.

Pandemiye ne olursa olsun, isterse bir aşı keşfedilsin, isterse bugün insanları çok sınırlandıran testlerin sayısı artsın, bu pandemiyi ve küresel kapitalist sistemin zaten içinde olduğu ekonomik krizi değiştirmeyecek. Hala dünya çapında bir bunalım, işsizlik, sefalet ve acılar ve bunların neden olduğu başka şeyler kalıcı olmaya devam edecek.

Neden? Çünkü bu pandemi, kapitalizmin özellikle de ABD kapitalizminin ve küreselleşme ve teknolojiye dayalı ekonominin bütün şahane entegrasyonunun tüm bilimsel ve teknolojik başarılarının hiçbir şey ifade etmediği

bir zamanda kalıcı bir kırılmaya neden oldu. Çünkü insanlar ekonomiye ve dünya kapitalizmine baktıkları zaman bir güç görmüyorlar. Aksine bir zayıflık ve çöküş görüyorlar.

Bu çelişki, hayatımdaki herhangi bir çelişkidenden daha fazla bundan sonra çok açık ve vahşi bir biçimde kapitalizmin sosyalizmle savaştığını gösteriyor. Eski, yıpranmış, tehlikeli bir sistem küresel düzlemde yeni olarak doğan birşeyi engellemek için mücadele ediyor.

Eğer bir sosyalist sistemimiz olsaydı gerektiği sürece ekonomiyi durdurmak ve insanların evlerinde kalmasını tavsiye etmek kesinlikle sorun olmazdı. İşlerini, ekmeklerini ya da neye ihtiyacı varsa onu kaybetme endişesi yaşamazlardı. Bu ancak, sadece bu yozlaşmış, ölmekte olan sistem-

deki açgözlü kapitalistlerin korkusu olurdu. Bunlar, 'Ekonomiyi açın, işçileri fabrikalara gönderin, hasta olmaları bizi ilgilendirmez; ölürlerse bizi ilgilendirmez; bizim kar yapmaya ihtiyacımız var' diyorlar.

Çelişki çok açık ve net. İşçi sınıfı, onun bütün kesimleri, çok sert bir şekilde darbe yiyorlar. Hiçbir kesim, işçi sınıfının her zaman en çok ezilen kesimleri olan siyah ve melez işçilerden, kadınlardan ve cinsiyet baskısı altında olanlardan, LGBT+ işçilerden, engellilerden daha fazla darbe yiyemez. Fakat bu, kısa süre öncesine kadar 'ayrıcalıklı' olduklarını düşünenleri dışlamıyor; bu ayrıcalıkların rüzgarda dağılıp gittiğini görüyorlar.

(...) İşçiler, savaşıyorlar. Onlar, kızgınlar. 'Hayır hastalanacağımız, belki de öleceğimiz bir tesise, fabrikaya ya da işyerine gitmek istemiyoruz' diyorlar. Sadece bu ülkede değil dünyanın her yerinde çok büyük, militan, görkemli, yırtıcı yürüyüşler ve grevler oluyor.(...) Bu militanlık nedeniyle bu işçilerin ayaklan-

masının büyüyeceğini anlamamız önemlidir.

(...) İşçiler, onları örgütleyecek bir yardıma ihtiyaç duyuyorlar(...). Onlara ne yapacaklarını söyleyen, kendilerini onların yerine ikame eden değil fakat, bizim gibi yapabilecekleri her yolla onlara yardım edecek devrimcilere, sosyalistlere ve komünistlere dayanıyorlar.

Biz İşçilerin Dünyası Partisi'yiz. Adımız herşeyi söylüyor. Biz onların kendilerini kurtarmaları için sınıfımıza olabilecek her şekilde yardım etmek için varız.

(...) Şimdi ağırlıklı olarak genç yoldaşlara ve arkadaşlara sesleniyorum. Şimdi dünyanın, kapitalizmin içine girdiği krizden dolayı, dünya üzerinde olanlardan dolayı sizin farklı bir rolünüz var. Sizin kuşağın kapitalizmin sonunu gerçekten getirmeniz için bir olasılık var; ama bu garanti edilmiş değil. Sizden bunun üzerinde düşünmenizi, yoğunlaşmanızı ve bununla ilgilenmenizi istiyorum. Eğer ciddiyseniz, cursanız, sabırlıysanız, eğer gücünüz varsa eski kuşağın size verebileceği sadece budur. Biz hatalar yapmış olabiliriz ve görmediğimiz bazı şeyler olabilir. Fakat hala gücümüz var. Bu nedenle birçoğumuz hala buradayız. Yarım yüzyılın en iyi bölümlerinden sonra buna sahibiz.

Bu, çok değerli. Eğer bunu elde ederseniz, yaşamınız boyunca devrimci şeyler başarabilirsiniz. Eğer bunu şimdi başarabilecekseniz, gelecek kuşaklara bırakmayın.

Yaşasın partimiz, yaşasın sosyalist devrim ve hepimize sağlık diliyorum."

